

delse på arbejdet i konventet, og der er sat en række markante danske fingeraftryk i konventets traktatudkast. Det er med god grund, at vi kan hilse konventets udspil velkommen som arbejdsgrundlag i regeringskonferencen.

Konventtraktaten slår fast, hvad EU er, og hvad EU ikke er. EU er ikke en føderal stat, EU er tværtimod et frivilligt samarbejde mellem selvstændige stater, selvstændige nationalstater, der har besluttet at løse de opgaver i fællesskab, som de ikke kan løfte alene.

Samtidig indeholder konventets forslag en klar beskrivelse af arbejdsdelingen mellem EU og medlemslandene. Det bliver slået fast, at EU naturligvis kun kan handle på de områder, hvor EU er tillagt en opgave af medlemslandene, og der bliver opstillet klare lister, der viser, hvor EU har kompetence, og hvor EU ikke har kompetence. Det skaber en klarhed og et overblik, som vi har savnet tidligere.

Det andet, jeg godt vil fremhæve, er, at vi herhjemme hen over august og september har ført en række væsentlige politiske drøftelser mellem partierne om grundlaget for Danmarks deltagelse i regeringskonferencen. Jeg vil gerne takke for den konstruktive tilgang, som vi har mødt hos mange partier, og det er med stor glæde, jeg kan konstatere, at der er et bredt flertal i Folketinget bag regeringens forhandlingsgrundlag, som har titlen »Fremtidens Europa«.

Budskabet i forhandlingsgrundlaget er klart. Fra dansk side bakker vi op om det overordnede kompromis fra konventet, og vi ønsker derfor en kortere begrænset dagsorden i regeringskonferencen. Derfor kan vi også støtte den arbejdsplan, som det italienske formandskab har lagt frem. Vi ønsker ikke en genåbning af hele teksten, og det er jo naturligt, når det forholder sig, som jeg beskrev før, at Danmark allerede har gjort sin indflydelse gældende og allerede har fået en række markante sager gennemført under konventets arbejde. Derfor er det jo helt naturligt, at vi så ikke ønsker at genåbne alle de ting, som vi er tilfredse med, fordi vi har haft indflydelse på dem.

Kl. 10.10

Men det er da sådan, at traktatudkastet skal præciseres på en række områder, særlig når det gælder EU's institutioner, og regeringen vil naturligvis gå aktivt ind i den debat. Det gælder ikke mindst spørgsmålet om Kommissionens sammensætning. Det bliver et af de helt centrale spørgsmål i forhandlingerne. Regeringens udgangspunkt er klart.

Det første udgangspunkt: Der er behov for reformer af Kommissionen, når EU vokser. Man kan jo ikke bare blive ved at bygge nye kommissærer på og nyt bureaukrati på, hver gang vi udvider EU. Derfor er der behov for en reform af Kommissionen, når EU vokser, og det var jo også det, EU-landene traf beslutning om i enighed på topmødet i Nice for nogle år siden. Det er vores udgangspunkt, at der skal gennemføres reformer af Kommissionen.

Vores andet udgangspunkt er: Der skal naturligvis være lige behandling af store og små lande. Det er også derfor, vi er meget tilhænger af det princip om såkaldt ligelig rotation, som er et centralt element i traktatudkastet fra konventet.

Et tredje klart udgangspunkt er, at denne reform af Kommissionen skal have sit udspring i, at der etableres et antal centrale arbejdsopgaver, såkaldte porteføljer, i Kommissionen.

For det fjerde synes vi, at det er vigtigt, at alle kommissærer har stemmeret, alle kommissærer er udstyret med fulde og meningsfyldte arbejdsopgaver. Vi tror, det er muligt omkring denne skabelon at skabe et kompromis mellem de forskellige synspunkter.

Endnu en ting, jeg godt vil fremhæve, er, at der nu er skabt klarhed om, hvordan vi i regeringskonferencen skal forholde os til de danske undtagelser. Regeringen forhandler med henblik på at sikre, at undtagelserne kan blive videreført i den nye traktat. Det kræver en konsekvenstilpasning i den protokol om undtagelserne, der er knyttet til traktaten, og regeringen vil søge at forhandle en sådan tilpasning på plads.

Undtagelserne vil altså blive overført til den nye traktat, og befolkningen vil ved en folkeafstemning få lejlighed til at sige ja eller nej til den nye traktat inklusive de kendte og eksisterende undtagelser.

Men samtidig ønsker regeringen i den nye traktat, at der skal være mulighed for, at befolkningen også med en folkeafstemning kan tage stilling til en ændret udformning, en modernisering af det retlige forbehold. Konkret foreslår vi en model, hvor Folketinget fra sag til sag tager stilling til deltagelse i det retlige samarbejde.

Forslaget løser et dilemma. Jeg vil gerne understrege, at regeringen ikke agter at slække på udlændingepolitikken, den ligger fast, den har bred opbakning i befolkningen. Samtidig ønsker mange at styrke bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet, terror osv., og regeringens forslag gør det muligt at fastholde den nuværende stramme udlændingepolitik og samti-